

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0168/2011

19.4.2011

JELENTÉS

a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez intézett 2009-es éves tanácsi jelentésről (2010/2124(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Gabriele Albertini

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	25
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	27
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	29

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

**a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez intézett 2009-es éves tanácsi jelentésről
(2010/2124(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez 2009-ben benyújtott éves tanácsi jelentésre¹,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i, fent említett intézményközi megállapodásra,
- tekintettel a KKBP-re vonatkozó 2007-es és 2008-as éves jelentésekről szóló, 2009. február 19-i² és 2010. március 10-i³ állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálatról szóló, 2010. július 8-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel „Az EBESZ megerősítése – az Európai Unió szerepe” című, 2010. november 11-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által a politikai elszámoltathatóságról tett nyilatkozatra⁶,
- tekintettel a főképviselő által az Európai Parlament 2010. július 8-i plenáris ülésén tett nyilatkozatra⁷ az EKSZ központi igazgatásának alapvető szervezeti felépítéséről,
- tekintettel az Európai Tanácsnak az EU külkapcsolatairól szóló, 2010. szeptember 16-i következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7 0168/2011),

A. mivel az EU-nak tovább kell fejlesztenie külpolitikájának célkitűzéseit, és törekednie kell

¹ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

² HL C 76. E, 2010.3.25., 54. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0060.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0280.

⁵ Elfogadott szövegek, P6_TA(2010)0399.

⁶ Ugyanott, II. melléklet.

⁷ Elfogadott szövegek, P6_TA(2010)0280, Melléklet.

értékeinek és érdekeinek egész világon történő előmozdítására, azzal az általános céllal, hogy hozzájáruljon a békéhez, a biztonsághoz, a szolidaritáshoz, a konfliktusok megelőzéséhez, a demokrácia elősegítéséhez, az emberi jogok védelméhez, a nemek közötti egyenlőséghez, a nemzetközi jog tiszteletben tartásához, a nemzetközi intézmények támogatásához, a tényleges multilateralizmushoz és a nemzetek közötti kölcsönös tisztelethez, a fenntartható fejlődéshez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, valamint a szegénység felszámolásához,

- B. mivel a Lisszaboni Szerződés végrehajtása új dimenzióval bővíti az európai külső fellépést, és hozzá fog járulni az uniós külpolitika, és tágabb értelemben a külső fellépések egységességének, következetességének és eredményességének növeléséhez,
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés új lendületet ad az EU külpolitikájának, nevezetesen olyan intézményi és működési eszközöket biztosít, amelyek lehetővé tehetik az Unió számára, hogy kiemelkedő gazdasági helyzetével és törekvéseivel összhangban álló nemzetközi szerepet vállaljon, és úgy alakítsa ki szervezetét, hogy eredményes globális szereplővé váljon, amely képes osztozni a globális biztonságért viselt felelősségben, és vezető szerepet tud vállalni a közös kihívásokra adandó közös válaszok meghatározásában,
- D. mivel az európai külső fellépés új lendülete azt is megköveteli, hogy az EU a stratégiai szempontok fokozott figyelembevételével járjon el annak érdekében, hogy nemzetközi szinten is éreztesse súlyát; mivel az EU-nak a nemzetközi rend befolyásolására való képessége nemcsak a szakpolitikái, szereplői és intézményei közötti egységen, hanem az uniós külpolitika tényleges stratégiai koncepcióján is múlik, amelynek valamennyi tagállamot ugyanazon prioritások és célok köré kell egyesítenie, azért, hogy a nemzetközi szintéren erőteljes, egységes hangon szólaljanak meg; mivel az EU külpolitikáját el kell látni az ahhoz szükséges módszerekkel és eszközökkel, hogy az Unió hatékonyan és egységesen léphessen fel a globális szintéren,
- E. mivel a nemzetközi rend lényeges átalakuláson megy keresztül, és ennek nyomán új kihívások jelentkeznek, és új hatalmi struktúrák alakulnak ki, amelyek arra kötelezik az EU-t, hogy aktívabban működjön együtt a jelenlegi és a feltörekvő hatalmakkal és nem állami szereplőkkel, valamint a kétoldalú és többoldalú partnerekkel és intézményekkel az európai polgárokat és általában a világot egyformán érintő, és a globális biztonságra hatást gyakorló problémák eredményes megoldásának előmozdítása érdekében,
- F. mivel az új lendületnek az EU – mind új, mind pedig régi – stratégiai partnerségeihez kapcsolódó új paradigmák meghatározásához is el kell vezetnie, és mivel ennek olyan közös általános értékeken kell alapulnia, mint a demokráciára való törekvés, az emberi jogok tiszteletben tartása, az alapvető szabadságok és a jogállamiság, a nemzetközi jog tiszteletben tartása, valamint a kölcsönös előnyökön és érdekeken és a globális biztonság azonos értelmezésén kell nyugodnia,
- G. mivel az uniós külpolitika parlamenti ellenőrzése létfontosságú ahhoz, hogy az uniós polgárok megértsék és támogassák az európai külső fellépést; mivel az ellenőrzés fokozza a fellépés legitimitását; mivel az EU-n belül a parlamentek közötti hatékony és rendszeres együttműködés megszervezésének és előmozdításának módját a Lisszaboni Szerződés 1. jegyzőkönyvének 9. és 10. cikkével összhangban az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek közösen kell meghatározniuk,

A Tanács 2009. évi éves jelentése a KKBP-ről

1. üdvözli a Tanács éves jelentését, és dicséri annak átlátható és témaközpontú felépítését, amely világos áttekintést nyújt a közös kül- és biztonságpolitika területét érintő politikákról és fellépésekről; egyúttal üdvözli a Tanács arra irányuló törekvését, hogy nagyobb hangsúlyt fektessen a konfliktusok és problémák regionális összefüggéseire, és ezeket igyekszik erőteljesebben a középpontba állítani; ugyanakkor sajnálatosnak tartja, hogy a jelentés nem tartalmazza a szóban forgó konfliktusok és problémák megoldására vonatkozó lehetséges megközelítéseket;
2. felszólítja a Tanácsot, hogy ne korlátozza a KKBP-ről szóló éves jelentés hatókörét a KKBP-tevékenységek pusztán leírására, hanem tegye azt a politikára és a megoldásokra összpontosító eszközzé; álláspontja szerint a jelentésnek túl kell mutatnia az országok szerint ismertett események és fejlemények felsorolásán, és foglalkoznia kell az EU külpolitikájának hatékonyságához, valamint az európai külső fellépésre vonatkozó célkitűzések követéséhez szükséges eszközökhöz kapcsolódó kérdésekkel; arra is felszólítja a Tanácsot, hogy a jelentésbe foglalja bele a KKBP és az Unió egyéb külpolitikái közötti koordináció és koherencia értékelését is, valamint vegye bele a KKBP keretében végzett fellépések értékelése alapján a jövőre vonatkozó stratégiai és szervezeti ajánlásokat is;
3. úgy véli, hogy a KKBP-ről szóló éves jelentéstételnek a Lisszaboni Szerződés által teremtett új intézményi kereten kell alapulnia, és a megerősített intézményközi párbeszéd eszközéül kell szolgálnia, mégpedig az uniós külpolitikai stratégia végrehajtásának megvitatása, valamint eredményességének értékelése és jövőbeni irányvonalának körvonalazása révén;

A Lisszaboni Szerződés végrehajtása

4. megismétli azon álláspontját, hogy támogatja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ.) 21. cikkében megfogalmazott célkitűzéseken és elveken alapuló egységes uniós külpolitikai stratégia kidolgozását, amelynek világosan azonosítania kell az EU közös kül- és biztonságpolitikai érdekeit; kéri, hogy az alelnök/főképviselet egy ilyen jellegű törekvésben maradéktalanul vonja be a Parlament illetékes szerveit;
5. hangsúlyozza, hogy – az alelnök/főképviselet vezetése mellett – fokozni kell az összhangot az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), a tagállamok és a Bizottság között; hangsúlyozza, hogy összhangra van szükség az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), a tagállamok és a Bizottság között, felszólít a szinergiák javítására az uniós és a nemzeti szint között, valamint a különféle intézményi szereplők közötti koordináció fokozására az összes érintett eszköz és politika jobb integrálása, valamint egységes uniós üzenet közvetítése céljából a legfontosabb politikai kérdésekben; elengedhetetlennek tartja az együttműködést az EKSZ, az Európai Parlament megfelelő szervei és bizottságai, valamint a Bizottság megfelelő szolgálatai között minden szinten, azzal a céllal, hogy az EU stratégiai megközelítést alakíthasson ki az EU-val szomszédos országokkal, illetve a tagjelölt és a tagsági kilátásokkal rendelkező és egyéb partnerországokkal, valamint az olyan szakpolitikai területekkel kapcsolatban, mint például a kereskedelem, a fejlesztés, az energiabiztonság, valamint a bel- és igazságügy;

6. elvárja az EKSZ-től, hogy a KKBP és más külső politikák közötti szorosabb koordináció előmozdításával segítse megerősíteni az EU szerepét és befolyását a globális szinten, valamint tegye képessé arra, hogy eredményesebben, a fennálló nemzetközi kereskedelmi és gazdasági helyzetéhez mérten közvetítse érdekeit és értékeit; felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy hozza létre a szükséges koordinációs struktúrákat és mechanizmusokat az EKSZ-en belül;
7. megállapítja azonban, hogy az EKSZ létrehozásával egyidejűleg az EU közös politikája teljes egységének és hatékonyságának eléréséhez elsősorban az uniós tagállamok arra irányuló politikai akarata lesz szükség, hogy felülemelkedjenek a legfontosabb külpolitikai kérdésekre vonatkozó eltérő szemléletükön; e tekintetben elengedhetetlennek tartja, hogy az uniós tagállamok ne csak megállapodjanak a kül- és biztonságpolitika közös stratégiájában, hanem arról is gondoskodjanak, hogy nemzeti politikáik támogassák az uniós álláspontokat;
8. sajnálja, hogy néhány esetben egyes tagállamok, illetve tagállamok egyes csoportjai az egység hiányának érzetét keltették, az alelnök/főképviselet munkáját pedig különösen megnehezítették. Ezért arra kéri a tagállamokat, hogy tartózkodjanak az ilyen egyéni és koordinálatlan fellépésektől és kijelentésektől, és járuljanak hozzá a hatékony és látható KKBP-hez; másfelől arra kéri az alelnököt/főképviseletet, hogy tegye egyértelműen hallhatóvá az EU álláspontjait, gyorsan és láthatóan reagáljon, valamint biztosítson világos és meghatározott arculatot a KKBP számára;
9. hangsúlyozza, hogy az EU különleges képviselői (EUKK-k) szerepének általánosságban az EU számára olyan meghatározott stratégiai vagy biztonsági érdekeket képviselő térségek irányában folytatott uniós politika képviseletére és összehangolására kell kiterjednie, amelyek az EU folyamatos jelenlétét és láthatóságát teszik szükségessé; azon a véleményen van, hogy szoros koordinációt kell megvalósítani az EUKK-k és az EKSZ illetékes osztályai között, és a korábban személyes megbízottak által lefedett fontos tematikus kérdéseket újra át kell gondolni, valamint javaslatokat kell előterjeszteni arra vonatkozóan, hogy ezt a szerepkört magas rangú EKSZ-tisztviselők vagy EUKK-k vegyék át; alapvető fontosságúnak tartja, hogy az EUKK-k szerepének és megbízásának meghatározását a Parlamenttel folytatott előzetes konzultációtól tegyék függővé, és hogy az EUSZ. 36. cikkének (1) bekezdésével összhangban tegyenek javaslatokat az EUKK-k által az Európai Parlament rendelkezésére bocsátandó tájékoztatók és jelentések eljárásaira és hatókörére vonatkozóan;
10. emlékeztet arra a Szerződés szerinti előjogára, hogy konzultációt folytassanak vele a KKBP és a KBVP területén, nézeteit kellően figyelembe vegyék, valamint hogy ajánlásokat fogalmazzon meg; felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy szilárdítsa meg a Bizottság és a Tanács által a külső fellépés terén eddig végzett konzultációs és jelentéstételi feladatokat; kéri a Tanácsot, hogy az egyeztető bizottság keretében oly módon fogadjon el konstruktív megközelítést a külső segítségnyújtási eszközöket – köztük a stabilitási eszközöket – illetően, hogy elismeri az Európai Parlamentnek a stratégiai dokumentumok és többéves cselekvési tervek feletti, az EUMSZ 290. cikkében megállapított demokratikus ellenőrzési jogát;
11. hangsúlyozza, hogy a költségvetési fegyelemről, valamint az eredményes és hatékony

pénzgazdálkodásról szóló, átdolgozott 2006. évi intézményközi megállapodásnak nagyobb átláthatóságot kell biztosítania a KKBP költségvetési eljárásában, és megfelelően kell kezelnie a költségvetési hatóság tájékoztatási követelményeit, amelyek célja, hogy az említett hatóság teljes körű és rendszeres tájékoztatást kapjon a kérdéses szakpolitikai területen hozott politikai döntések háttéréről, összefüggéseiről és pénzügyi vonzatairól; véleménye szerint az Európai Parlamentnek még a KKBP területét érintő megbízások és stratégiák elfogadása előtt megfelelő tájékoztatásban kell részesülnie; üdvözlö az alelnök/főképviselő azon javaslatra vonatkozóan kinyilvánított támogatását, hogy a költségvetésben minden fontos KBVP-missziót azonosítsanak; megismétli álláspontját, mely szerint a KBVP demokratikus legitimációjának növelése érdekében a KBVP-missziók elindítását megelőzően konzultálni kell a Parlament illetékes szerveivel, és biztosítani kell, hogy a Parlament megfelelőképp nyomon tudja követni különösen a KBVP-missziókat; hangsúlyozva, hogy a Lisszaboni Szerződésben foglalt, hitelességre és önrendelkezésre vonatkozó kritériumok teljesítéséhez megfelelő költségvetési forrásokat kell rendelni a KKBP célkitűzéseikhez;

12. úgy ítéli meg, hogy a KKBP-ről szóló rendszeres közös konzultációs üléseket további ülésekkel kell kiegészíteni, amelyeket abban az esetben kell megtartani, ha szükség lenne előzetes információk biztosítására; e tekintetben javasolja, hogy az üléseknek egyúttal legyen feladata a legfontosabb stratégiai és politikai-katonai tanulságok levonása is a jövőbeni missziók tervezésének és irányításának javítása érdekében, valamint hogy elősegítsék a jövőbeni szükségletek előretételező megközelítésének kialakítását; emlékeztet továbbá arra a jogára, hogy kikérjék véleményét és arra, hogy megfelelőképp tájékoztatni kell a KKBP keretében elindított egyes kezdeményezések sürgős finanszírozási megoldásairól az EUSZ 41. cikke (3) bekezdésének megfelelően;
13. az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásáról és működéséről szóló négyoldalu madridi megbeszéléseken elért megállapodásnak megfelelően és az EKSZ tekintetében módosított költségvetési rendelettel összhangban támogatja a KKBP/KBVP keretében végrehajtandó három legfontosabb misszió számára elkülönített költségvetési tételek létrehozását a 2011-es évre vonatkozó költségvetésben; úgy véli, hogy a missziók azonosításának ilyen módon történő jobb azonosítása nem csak a KKBP/KBVP átláthatóságát és elszámoltathatóságát növeli, hanem az EU érdekeit is szolgálja; hangsúlyozza, hogy a fontosabb KKBP/KBVP missziók azonosítása nem történhet a kisebb léptékű és politikailag kevésbé szem előtt lévő missziókkal kapcsolatos információk és átláthatóság rovására;
14. úgy véli azonban, hogy ez az új nomenklátúra csupán minimális előfeltételt jelent és csak az első lépés egy olyan, teljes mértékben részletezett KKBP-költségvetés irányába, amely teljes áttekintést nyújt az e szakpolitika keretében végrehajtott missziókról, és nyomon követi azokat; véleménye szerint az új nomenklátúra nem veszélyezteti sem a KKBP költségvetésének elengedhetetlen rugalmasságát, sem a már megkezdett missziókkal kapcsolatos fellépések folytonosságát;
15. emlékeztet az EUMSZ szellemére, amelynek értelmében a Szerződés célja, hogy az együttdöntési eljárást tegye az általános eljárássá, ezáltal megszüntetve az előző Szerződés és az intézményközi megállapodás értelmében bizonyos eszközök és politikák esetében alkalmazott különleges záradékokat vagy eljárásokat; ezennel megerősíti, hogy a KKBP

finanszírozásának rugalmasságát korlátozó rendelkezések immár alaptalanná váltak; hangsúlyozza, hogy a fentiekkel összhangban és a KKBP hatékonyságának és elszámoltathatóságának javítása érdekében, újfajta párbeszédkultúrának, kölcsönös bizalomnak és információcserének kell kialakulnia az intézményközi kapcsolatokban mind a meghatározás, mind a végrehajtás és az utólagos értékelés szakaszában;

16. hangsúlyozza, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos jövőbeli mérlegelés keretében részletesen elemezni kell a KKBP hosszú távú finanszírozási követelményeit;
17. megismétli azt az álláspontját, hogy az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdésével összhangban az Európai Parlament véleményére, illetve hozzájárulására van szükség minden – többek között nagyrészt a KKBP-vel kapcsolatos – nemzetközi megállapodás esetében, azon megállapodások egyedüli kivételével, amelyek kizárólag a KKBP-vel foglalkoznak; az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdésével összhangban az Európai Parlamentet a nemzetközi megállapodások megkötéséhez vezető eljárás kezdeti, tárgyalási és végső szakaszában teljes körűen tájékoztatni kell; elvárja az alelnöktől/főképviselőtől, hogy az egész eljárás során biztosítson minden lényeges információt a tárgyalásokról, ideértve a tárgyalási irányelveket és a tárgyalási szövegek tervezeteit is, és emlékeztet arra, hogy a politikai elszámoltathatóságról szóló nyilatkozatban az alelnök/főképviselő elkötelezte magát amellelt, hogy a bizalmas KKBP-dokumentumok tekintetében a keretmegállapodás rendelkezéseit alkalmazza a nemzetközi megállapodásokra; egy eredményes működési módszer létrehozását szorgalmazza, amely a Parlament előjogait összekapcsolja a titoktartás szükséges mértékével; úgy véli, hogy az európai parlamenti képviselők bizalmas dokumentumokhoz való hozzáféréseinek szabályozása érdekében egy minden uniós szervre kiterjedő, átfogó megállapodásra van szükség valamennyi intézmény részvételével;
18. tudomásul veszi a Szerződésben rögzített azon kötelezettségét, hogy a nemzeti parlamentekkel közösen határozzon a hatékony és rendszeres parlamentközi együttműködés megszervezéséről és előmozdításáról, különösen a közös kül-, biztonság- és védelmi politika terén;

A KKBP területét érintő főbb tematikus kérdések

19. hangsúlyozza, hogy a KBVP-fellépéseket be kell ágyazni egy olyan átfogó politikába, amely a válságban lévő országokat és térségeket célozza, ahol az EU értékei és stratégiai érdekei forognak kockán, és ahol a KBVP-műveletek valódi hozzáadott értéket nyújtanának a béke, stabilitás és jogállamiság előmozdításában; nyomatékosítja továbbá, hogy a tanulságok levonása során pontosabban kell értékelni az egyes műveletek sikeres végrehajtását, valamint azok hosszan tartó helyi hatását;
20. hangsúlyozza az EU katasztrófhelyzetekre adandó válaszokkal kapcsolatos eszközei és más, már a helyszíneken működő vagy válsághelyzetek nyomán létrehozható uniós eszközök – például a KBVP polgári és/vagy katonai missziói – közötti optimális koordináció szükségességét; meglátása szerint a katonai és a polgári válságkezelési műveletek közötti szigorú különbségtétel felettébb elavult intézményi struktúrákat tükröz, a polgári-katonai interakció pedig hatékonyabban tud reagálni a helyszíni körülményekre; ezért hangsúlyozza, hogy a szükségleteket eseti alapon, módszeresen kell értékelni, a

katonai és polgári eszközök legmegfelelőbb kombinációjának biztosítása érdekében, mivel a válságokra adott válaszok katonai és polgári eszközök kombinációját igénylik, ami a biztonság és a fejlődés közötti összefüggések átfogó értelmezésén alapul;

21. az EU stratégiai prioritásának tartja a nemzetközi válságkezelési partnerségek megerősítését és a többi jelentős válságkezelési szereplővel – amilyen például az ENSZ, a NATO, az Afrikai Unió és az EBESZ, valamint harmadik országok, mint például az USA, Törökország, Norvégia és Kanada – folytatott párbeszéd fokozását, illetve a fellépések összehangolását, az információk megosztását és az erőforrások közös használatát a békefenntartás és a béketeremtés területén, ideértve a válságkezeléssel és különösen a tengerbiztonsággal, valamint a nemzetközi jog alapján a terrorizmus ellen folytatott küzdelemmel kapcsolatos együttműködést;
22. hangsúlyozza, hogy az EKSZ létrehozása egyedülálló alkalmat biztosít az EU számára ahhoz, hogy végrehajtsa a konfliktus-megelőzéssel és béketeremtéssel kapcsolatos kötelezettségvállalásait, különös tekintettel a göteborgi programra, valamint még tovább bővítse az EU konfliktus-megelőzési kapacitását a válságkezelés alternatívájaként; e célból hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a Konfliktus-megelőzési és Biztonságpolitikai Igazgatóságot a többi igazgatósággal egyenrangúvá tegyék azáltal, hogy megfelelő erőforrásokat biztosítanak számára a politikai tervezéshez, valamint megerősítik a földrajzi osztályokkal fennálló kapcsolatait, és hivatalos kapcsolatokat létesítenek a megfelelő tanácsi munkacsoportokkal; azon a véleményen van, hogy a válságkezelési struktúra, valamint a Konfliktus-megelőzési és Biztonságpolitikai Igazgatóság közötti jelenlegi elkülönülést szintén át kell gondolni;
23. figyelmeztet annak kockázatára, hogy az EU tagállamai energiaellátás szempontjából túlságosan függővé válhatnak harmadik országoktól, ami végső soron alááshatná az EU külpolitikájának függetlenségét; e tekintetben hangsúlyozza, hogy energiabiztonság fogalma alapvetően az ellátás biztonságához kapcsolódik; emlékeztet arra, hogy az energiaellátással kapcsolatos kihívásokat a megújuló és a primer fosszilis energiaforrások előmozdításával, a hatékony belső energiapiac megvalósításával, valamint egy közös európai külső energiapolitika alkalmazásával kell sürgősen kezelni, az említett területen megvalósuló tagállami politikák jobb összehangolását, az energiaellátók diverzifikálását, valamint az energetikai infrastrukturális projektek – mint például a Nabucco vagy egyéb megvalósítható déli folyosós alternatívák – végrehajtását alapul véve; támogatja az integrált és interoperábilis európai energiahálózat létrehozását; sajnálja, hogy a tagállamok aktívan részt vesznek olyan kezdeményezések támogatásában, amelyek valójában versengenek az energiaellátási források biztosítására és diverzifikálására irányuló erőfeszítésekkel;
24. üdvözli az Európai Tanács döntését, miszerint felkéri a Bizottságot, hogy 2011 júniusáig nyújtson be egy közleményt az ellátás biztonságáról és a nemzetközi együttműködésről, amely az EU energetika terén végrehajtott külső fellépésének következetességét és egységességét hivatott tovább erősíteni; ezzel kapcsolatban felkéri az alelnököt/főképviselet, hogy kitartóan kövesse a koherens és összehangolt szakpolitika kialakítására vonatkozó parlamenti ajánlásokat, különösen azzal, hogy előmozdítja az EU egységét az energiaellátó országokkal, s elsősorban Oroszországgal, valamint az energiatovábbító országokkal folytatott konstruktív párbeszéd során; úgy véli, hogy az

energiabiztonságot egyúttal minden uniós bővítési és szomszédsági politikának is teljes körűen tükröznie kell, többek között az olyan partnerekkel folytatott politikai párbeszédén és gyakorlati együttműködésén keresztül;

25. felhívja a figyelmet a biztonsági kihívások és kockázatok – például a számítógépes támadások, társadalmi nyugtalanság, politikai lázadások, világméretű bűnhálózatok, valamint a jogállamiságot és a demokrácia elveit veszélyeztető gazdasági tevékenységek – új generációjára, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e fejleményekhez mérten megfelelő stratégiákat dolgozzanak ki;
26. hangsúlyozza, hogy a nem hagyományos – például számítógépes – fenyegetésekkel szembeni felkészülést össze kell hangolni; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy végezze el az említett területen felmerülő fenyegetések és igények mélyreható elemzését, aminek egy olyan többdimenziós és átfogó európai kiberbiztonsági stratégiát kell eredményeznie, amely készenléti terveket is tartalmaz a számítógépes támadások esetére;
27. hangsúlyozza, hogy az európai külpolitikának szem előtt kell tartania a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség külső dimenzióját; ismételten megerősíti a migrációs áramlások rendezett kezelésének fontosságát; döntő jelentőségűnek tartja a származási és tranzitországok közötti együttműködés biztosítását, valamint az említett országok közötti szilárd együttműködés légkörének ösztönzését, egy kedvező feltételrendszer politikájának érvényesítése révén;
28. ezzel kapcsolatban megismétli azt az álláspontját, hogy az EU-nak meg kell erősítenie a globális éghajlatváltozás kezelésében játszott vezető szerepét, és el kell mélyítenie a párbeszédet más olyan kulcsszereplőkkel, mint a feltörekvő hatalmak (Kína, Brazília, India), Oroszország, az Egyesült Államok és a fejlődő országok, mivel az éghajlatváltozás a nemzetközi kapcsolatok egyik kulcsfontosságú elemévé lépett elő;
29. nézete szerint az EU saját értékrendjének való megfelelés érdekében az uniós külpolitikának és külső fellépésnek prioritásként kell kezelnie a demokrácia, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás és az igazságos társadalmak előmozdítását, mivel a szabályokon alapuló demokratikus társadalom az emberi jogok biztosításának és a stabilitás előmozdításának alapja; ennél fogva megismétli azon álláspontját, hogy az emberi jogokat szigorúan érvényesíteni kell az uniós külpolitikában; úgy véli, hogy az EU új intézményi szerkezete – különös tekintettel az EKSZ-re és annak e célra kijelölt osztályára – lehetőséget biztosít az EU e területtel kapcsolatos következetességének és eredményességének fokozására; sürgeti az alelnököt/főképviselet, hogy a harmadik országokkal fenntartott kétoldalú kapcsolatok és a nemzetközi fórumokon való aktív részvétel révén aktívan törekedjen annak elérésére, hogy a harmadik országok kötelezettséget vállalnak az emberi jogok tiszteletben tartására, valamint szólaljon fel az emberi jogi visszaélések ellen, és ne tartózkodjon megfelelő intézkedések meghozatalától azok megsértése esetén; tekintettel a meggyőződés szabadságának egyre súlyosabb megsértéseire, felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen alapos értékelést, és az EU emberi jogi politikájában általánosan érvényesítse a meggyőződés szabadságát;
30. úgy véli, hogy világszerte a vallás és hit szabadságának – különösen a keresztény vallás és hit szabadságának, az üldözött vagy veszélyeztetett kisebbségeknek és a vallásukat elhagyóknak – a kérdését és a vallások közötti párbeszédet a KKBP új kulcsfontosságú

kérdésének tekinti; hangsúlyozza, hogy a vallás és hit szabadsága alapvető emberi jog, és a felekezetek közötti párbeszéd egyúttal eszköz is a vallási indíttatású megkülönböztetés és erőszak kezelésére, ily módon pedig hozzájárul a politikai és társadalmi stabilitáshoz; ezért felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy haladéktalanul dolgozzon ki uniós stratégiát a vallásszabadsághoz vagy a meggyőzés szabadságához való emberi jog érvényesítéséről; ennél fogva felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy az EKSZ emberi jogi igazgatóságán belül alakítson ki a vallás és hit szabadságára és a kapcsolódó jogokra vonatkozó kormányzati és társadalmi korlátozások terén fennálló helyzet nyomán követésére alkalmas kapacitást;

31. sürgeti az alelnököt/főképviselet annak biztosítására, hogy a KKBP-vel kapcsolatos politikák és intézkedések keretében teljes körűen végrehajtják az ENSZ BT nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. sz. határozatát, amely felszólít arra, hogy a nők minden szempontból és minden szinten vegyenek részt a konfliktusrendezésben; arra is felszólít, hogy a KKBP vegye figyelembe az ENSZ BT 1820 (2008) sz. határozatát a szexuális erőszakra a konfliktusok idején és a konfliktusok utáni helyzetekben, valamint a korábban említett határozatokon alapuló, ezt követően elfogadott ENSZ BT 1888 (2009), 1889 (2009), és 1960 (2010) sz. határozatokat; kéri az alelnököt/főképviselet, az uniós tagállamokat és a KKBP-missziók vezetőit, hogy tegyék a helyi női szervezetekkel folytatott együttműködést és konzultációt valamennyi KKBP-misszió állandó elemévé; sajnálattal jegyzi meg, hogy az EKSZ-ben mindeddig csak egyetlen nőt neveztek ki vezető pozícióba, és az EU 11 különleges képviselője közül csak egyetlen nő;

A KKBP főbb földrajzi prioritásai

Többoldalú diplomácia, nemzetközi szervezetek

32. hangsúlyozza, hogy az Unió elsőrendű stratégiai szempontját a hatékony multilateralizmusnak kell képeznie, és ezzel összefüggésben az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a nemzetközi együttműködésben, támogatnia kell a nemzetközi intézményeket, elő kell segítenie a nemzetközi konszenzust, és elő kell mozdítania a globális fellépést; hangsúlyozza annak égető szükségességét, hogy kezeljék az uniós polgárokat érintő, globális természetű közös ügyeket, amilyen például a terrorizmus, a szervezett bűnözés, a járványok, az éghajlatváltozás, a millenniumi fejlesztési célok elérése és a szegénység felszámolása, az energiabiztonság elérése, a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelem, a békés konfliktusrendezés és a leszerelés, a migráció kezelése, valamint az emberi jogok és a polgári szabadságjogok előmozdítása; felhívja a figyelmet arra, hogy az európai uniós pénzeszközöket fokozottan nyomom kell követni az Európai Számvevőszék 15/2009 különjelentésének megfelelően;
33. véleménye szerint az EU-nak – annak érdekében, hogy az új uniós képviselők hatékonyan szólalhassanak fel a globális ügyekben, az EU megfigyelői státuszának fenntartása mellett – az ENSZ Közgyűlésében biztosítani kell a szükséges új módozatokat; e célból felszólítja az EU-t, hogy teljes körűen és átfogóan konzultáljon az ENSZ tagországaival; azt ajánlja, hogy az EU által az ENSZ Közgyűlésében folytatott munkában való hatékony részvétel kérdését kiemelt helyen tűzze a stratégiai partnerekkel rendezett kétoldalú és többoldalú csúcstalálkozók napirendjére; elengedhetetlennek tartja, hogy folytasson tárgyalásokat az EU stratégiai partnereivel a jelentős regionális és globális problémák megoldása

érdekében; ajánlja továbbá a stratégiai partnerségek multilaterális dimenzióval történő bővítését oly módon, hogy a globális kérdéseket beépítik az EU kétoldalú és többoldalú csúcstalálkozóinak napirendjébe; az ENSZ Biztonsági Tanácsának (ENSZ-BT) állandó tagjaiként, valamint az EUSZ 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban felkéri Franciaországot és az Egyesült Királyságot, hogy kérje az alelnököt/főképviselőt arra, hogy minden olyan esetben ismertesse az EU álláspontját, amikor az EU egy, az ENSZ-BT napirendjén szereplő kérdéssel kapcsolatban álláspontot alakított ki; úgy véli, hogy az Európai Uniónak önmagában is képviseltetnie kellene magát a multilaterális pénzügyi szervezetekben, különösen a Nemzetközi Valutaalapban és a Világbankban, nem csorbítva ezáltal a tagállamok képviselőit;

34. úgy véli, hogy a NATO-val folytatott partnerségének határozott megerősítése érdekében az EU-nak ki kell használnia a NATO új stratégiai koncepciójának elfogadása által kínált lehetőséget, egyúttal fejlesztve az EU külső biztonsági és védelmi politikáit; e tekintetben pozitív lépésként üdvözli az alelnök/főképviselő által a NATO főtitkárához benyújtott konkrét javaslatokból álló csomagot, amelynek célja a szervezetek közötti kapcsolat kialakítása; hangsúlyozza, hogy az EU osztozik a NATO által az új stratégiai koncepciójában meghatározott biztonsági fenyegetések nagy részében; felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy gyakorlati módszereket találjanak a fennálló nehézségek megoldására; e tekintetben különösen arra szólítja fel az EU-t, hogy érvényesítse befolyását a ciprusi probléma átfogó rendezésére irányuló, jelenleg zajló folyamat sikeres lezárása érdekében, amely felszámolja a Ciprus és Törökország közötti valamennyi olyan nézeteltérést, amely gátolja az EU és a NATO közötti szorosabb együttműködés kialakulását;
35. fontosnak tartja, hogy biztosítsák azon meglévő erők és képességek lehető legeredményesebb felhasználását, amelyekben a két szervezet nagymértékben osztozik, továbbá hogy optimalizálják a feltételeket az európai katonák és polgári résztvevők biztonsága érdekében; felkéri a NATO-t, hogy tartózkodjon olyan polgári válságkezelési képesség kifejlesztésétől, amely átfedést jelentene az EU struktúrái és képességei tekintetében; az EU és a NATO közötti együttműködés keretében, továbbá az atomsorompó-szerződés tárgyában 2010-ben megrendezett felülvizsgálati konferencia nyilatkozatában foglalt cselekvési tervvel összhangban felszólít egy olyan egységes stratégia kialakítására, amely a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozására és leszerelésére irányul; mind a NATO-t, mind Oroszországot arra biztatja, hogy tegyenek erőfeszítéseket a stabilabb és kölcsönös bizalmon alapuló kapcsolat érdekében;
36. felismeri, hogy szükség van az EBESZ megerősítésére és értékeinek nyomatékosítására; szilárd meggyőződése, hogy az EU-nak hatékonyan részt kell vennie az EBESZ megszilárdításában, többek között annak biztosítása révén, hogy a folyamat ne eredményezze az intézmény három dimenziója közül (politikai-katonai, gazdasági és környezetvédelmi, valamint az emberi dimenzió) az egyik gyengülését sem; hangsúlyozza, hogy az EU-nak egyúttal fel kell hívnia a figyelmet a korfui folyamat folytatásának és a rendszeres magas szintű találkozók megrendezésének fontosságára, annak érdekében, hogy politikai támogatást nyújtson az EBESZ tevékenységei számára, és növelje azok láthatóságát;
37. elismeri az Északi-sarkvidék nemzetközi viszonylatban egyre erősödő helyzetét és

jelentőségét, és felszólít egy társadalmi, környezeti és gazdasági szempontból fenntartható északi-sarkvidéki uniós politikára, amely figyelembe veszi a helybéliek és az őslakosok jogait; az Északi-sarkvidéki Tanácsot, az Északi Dimenzió politikáját, valamint a Barents Euro-Sarkvidéki Tanácsot központi jelentőségűnek tekinti az északi-sarkvidéki együttműködésben, és támogatja az EU arra irányuló törekvését, hogy állandó megfigyelővé váljon az Északi-sarkvidéki Tanácsban; hangsúlyozza, hogy az EKSZ-en belül létre kell hozni egy északi-sarkvidéki egységet;

Transzatlanti kapcsolatok

38. megismétli az EU külső fellépésének lényeges tényezőjeként és egyik fő pilléréként a transzatlanti partnerség iránti elkötelezettségét; továbbá kéri az EU-t, hogy újírolag erősítse meg az USA-val létrejött transzatlanti partnerség, valamint az akadálymentes transzatlanti piacra irányuló célkitűzés iránti elkötelezettségét, aminek a megerősített transzatlanti partnerség alapját kell képeznie; sürgeti a főképviselőt/alelnököt, hogy tegyen erőfeszítéseket EU és legközelebbi szövetségese, az USA közötti jobb koordináció és fokozott együttműködés érdekében; kéri az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy az EU az USA koherens, aktív, egyenlő, ugyanakkor autonóm partnereként lépjen fel többek között a globális biztonság és a stabilitás megerősítésében, a béke és az emberi jogok előmozdításában, valamint az olyan globális kihívásokkal kapcsolatos egységes megközelítés elfogadásában, mint például a nukleáris fegyverek elterjedése, a terrorizmus, az éghajlatváltozás és az energiabiztonság, valamint a globális kormányzáshoz a nemzetközi intézmények támogatásával és reformjával, a nemzetközi jog tiszteletben tartásával, illetve a konfliktusok békés megoldásának előmozdításával biztosított közös megközelítés tekintetében; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy törekedjen a tevékenységek szoros koordinálására és szinergiák megteremtésére az USA-val az európai kontinensen és világszerte a stabilitás és a biztonság szavatolása céljából, beleértve a lényeges szereplőkkel, mint például Oroszországgal, Kínával és Törökországgal való együttműködés szükségességét, valamint a tágabb értelemben vett Közel-Kelet, a földközi-tengeri régió, Irán, Afganisztán és Pakisztán stabilitásával összefüggésben;
39. sürgeti egy átfogó EU–USA stratégia kidolgozását a tágabb értelemben vett Közel-Keleten, Iránban, Afganisztánban és Pakisztánban fennálló biztonsági helyzet javítására vonatkozóan, ami magában foglalja a Törökországgal, Oroszországgal és Kínával való együttműködést;

Nyugat-Balkán

40. megerősíti az összes nyugat-balkáni ország uniós tagságának kilátását, és hangsúlyozza a folyamat iránti szakadatlan elkötelezettség fontosságát mind a térség országai, mind pedig az EU részéről; emlékeztet arra, hogy az EU bővítésének kilátása fontos ösztönző a nyugat-balkáni országok politikai és gazdasági reformjainak folytatása szempontjából, ami hozzájárul a térség tényleges stabilitásához és fejlődéséhez;
41. elismeri a térség valamennyi országa által az EU felé vezető úton elért előrehaladást; ugyanakkor megállapítja, hogy a politikai instabilitás és az intézményi gyenge pontok – a még rendezetlen kétoldalú kérdésekkel együtt – akadályozzák néhány ország uniós integrációval kapcsolatos további előrehaladását; hangsúlyozza, hogy az Uniónak világos és közös látásmódra van szüksége a térségre vonatkozóan; valamint felszólítja az

alelnököt/főképviselet és a Bizottságot, hogy aktívan vegyenek részt a fennálló problémák rendezésében;

42. megjegyzi, hogy a koszovói helyzet továbbra is stabil és békés, de törékeny; aggodalommal töltik el a legutóbbi választások során több önkormányzatban előforduló súlyos problémák és választójogi jogsértések miatt, és felszólítja az EU-t, hogy szorosan kísérje figyelemmel a demokrácia helyzetét Koszovóban; sürget minden érintettet, hogy tegyenek lépéseket a Koszovóban élők demokratikus jogainak és jólétének javítására, valamint hangsúlyozza a Koszovóban jelenleg zajló demokratikus átmenet részét képező választási reform és tisztességes választások fontosságát; felszólítja a koszovói politikusokat, hogy tartsák tiszteletben az alkotmányt; sürgeti a koszovói új kormányt és parlamentet, hogy javítsák a jövőbeli választási folyamatokat a koszovói polgárok demokratikus jogainak biztosítása és az ország európai kilátásainak javítása érdekében; tudatában van annak, hogy nem minden tagállam ismerte el Koszovó függetlenségét;
43. üdvözli a Koszovó és Szerbia közötti párbeszédet, és hangsúlyozza, hogy az hozzájárulhat nem csupán Koszovó, hanem az egész térség stabilitásához és elősegítheti valamennyi koszovói lakos helyzetének javulását is; teljes körű támogatását fejezi ki a koszovói EULEX jogállamiság-misszió iránt annak érdekében, hogy az kezelje a koszovói konfliktussal összefüggésben eltűnt személyek problémáját, valamint kivizsgálja a szervezett bűnözést – különösen a konfliktus során és közvetlenül utána folytatott embertelen bánásmódra és szervkereskedelemre vonatkozó állításokat –, és büntetőeljárást indítson az ehhez asszisztáló bűnözőkkel szemben; felszólít arra, hogy az EULEX alaposan vizsgálja ki ezen állításokat, és folytasson példaértékű bírósági tárgyalásokat mindazon személyekkel szemben, akiknek a felelősségét végül megállapítják; ismételten hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EULEX támogassa és segítse a helyi közigazgatást a felelősségteljes kormányzásban, illetve biztosítsák a misszió hatékony működését Koszovó teljes területén azáltal, hogy fokozzák az északon folytatott tevékenységeit; felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul kezdje meg a vízummal kapcsolatos párbeszédet a pristinai hatóságokkal a vízummentességre vonatkozó ütemterv meghatározása érdekében;
44. felhívja az alelnököt/főképviselet és a Bizottságot, hogy a választásokat követően fokozzák a párbeszédet Bosznia és Hercegovina politikai vezetőivel, annak érdekében, hogy ezáltal segítsenek az országnak és az ott élő népeknek megmaradni az uniós integráció útján; úgy véli, hogy Bosznia és Hercegovina csak korlátozott előrelépést tett az uniós integrációs folyamathoz kapcsolódó reformok terén, valamint hogy a meglévő etnikai és entitással kapcsolatos törekvések gátolhatják az uniós és a NATO-tagság követelményeinek teljesítését;
45. rendkívüli módon aggasztja az Albániában jelenleg zajló belső konfliktus, és felszólítja a kormányt és az ellenzéket, hogy tartózkodjanak az erőszak alkalmazásától, és indítsanak új párbeszédet a konfliktus lezárása és egy fenntartható kompromisszum elérése érdekében; e tekintetben üdvözli az alelnök/főképviselet képviselője által a bővítési és szomszédságpolitikai biztossal összehangoltan tett kezdeményezést;

Keleti partnerség

46. arra ösztönzi az alelnököt/főképviselőt és a Bizottságot, hogy folytassák a kelet-európai szomszédainkkal kialakított keleti partnerség iránti elkötelezettségüket politikai társulásuk és gazdasági integrációjuk céljából, az energetika területét is ideértve, közös európai értékek alapján, valamint egy, a reformok elindítását célzó feltételeket és ösztönzőket tartalmazó kereten belül; emlékeztet arra, hogy a térség megoldatlan konfliktusai olyan helyzetet állandósítanak az érintett felek számára, amelyben a béke nem fenntartható; felszólítja az érintett feleket, hogy hosszú távú, békés megoldásra törekedjenek; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a keleti partnerség országaival a társulási megállapodásról folytatott tárgyalások keretében vegyék figyelembe a nemzetközi emberi jogi normákat; olyan kezdeményezésekre és intézkedésekre szólít fel, amelyek elősegítik és előrelendítik a Dél-Kaukázusban folytatott regionális együttműködést;
47. reményét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az európai szomszédügyi politika Bizottság által elindított reformfolyamata a lényeges területek szempontjából új stratégiai látásmódhoz és ugyanazon politikán belül egy differenciált megközelítéshez vezet majd, igazodva az Unióhoz kapcsolódó érdekek, kihívások és regionális fenyegetések sokféleségéhez;
48. újjólag megerősíti, hogy a regionális együttműködési folyamatokban egységes megközelítésre van szükség azon kezdeményezések és eszközök működésbe léptetése révén, amelyeket az EU a keleti szomszédásra vonatkozóan javasolt (európai partnerség, fekete-tengeri szinergia, illetve az EU fekete-tengeri stratégiája stb.); azon a véleményen van, hogy a források hatékonyabb felhasználása, valamint konkrét eredmények elérése érdekében biztosítani kell a kiegészítő jelleget és a differenciálást a javasolt kezdeményezések között, főként az egyes projektek szintjén;
49. elítéli a Lukasenko belarusz elnök rezsimje által a 2010. december 19-i elnökválasztásokat követően az ellenzék tagjaival, újságírókkal és a civil társadalom képviselőivel szemben elkövetett súlyos elnyomást, és felszólít minden fogvatartott azonnali szabadon bocsátására, valamint a vádak alóli felmentésükre; üdvözli a Tanács által 2011. január 31-én hozott döntést, miszerint vízumtilalmat vezet be és befagyasztja 157 kiválasztott belarusz tisztviselő vagyont; álláspontja szerint a belarusz kormányzati tisztviselőkkel szembeni szankcióknak mindaddig hatályban kell maradniuk, amíg a belarusz börtönökből szabadon nem bocsátanak minden politikai foglyot; üdvözli a „Szolidaritás Belarusszal” címmel 2011. február 2-án megrendezett nemzetközi adományozói konferencia eredményét, ahol az EU 17,3 millió eurós kötelezettségvállalást tett a civil társadalomnak, különösen a diákoknak és a független médiának nyújtott támogató intézkedésekre; azon a véleményen van, hogy a Bizottságnak elő kellene mozdítania az emberek közötti kapcsolatokat az EU és Belarusz között; arra ösztönzi mindazon tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul hozzanak egyoldalú lépéseket a rövid tartózkodásra feljogosító vízumok – különösen a schengeni vízumok – kiállításának megkönnyítésére és árának csökkentésére, amelyek a szélesebb társadalom, a diákok és más fiatalok szempontjából a leglényegesebbek; hangsúlyozza, hogy mennyire fontos annak biztosítása, hogy Belarusz különösen a fennálló regionális keretektől ne szigetelődjék el;
50. felszólít az EU–keleti szomszédügyi parlamenti közgyűlés (EURONEST) mihamarabbi létrehozására, a belarusz parlament részvétele nélkül, ezzel is hangsúlyozva a demokrácia

és a demokratikus intézmények megerősítésében betöltött szerepét, illetve jelentőségét a partnerség parlamenti dimenziójának kiemelésében;

51. sajnálja, hogy a patthelyzetbe került dél-kaukázusi konfliktusok rendezése terén nem történt érdemi előrelépés; hangsúlyozza, hogy ez olyan akadály, ami gátolja a keleti partnerség ténylegesen többoldalú és regionális dimenziójának kialakítását; elvárja az EKSZ fokozott szerepvállalását a térségben, és aktívabb fellépésre szólít fel a felek közötti párbeszéd elősegítésére, a bizalomépítést szolgáló intézkedések kidolgozására és az emberek közötti kapcsolatok ösztönzésére, így köveze ki az utat a tartós konfliktusrendezés előtt;
52. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU aktívabb szerepet vállaljon a Dnyeszeren túli régióban és a Dél-Kaukázusban patthelyzetbe került konfliktusok rendezésében;
53. üdvözli és támogatja a Moldovai Köztársaság hatóságainak arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy megerősítsék az Európai Unióval fennálló kapcsolatukat, a társulási megállapodás megkötésének, a vízummentességre vonatkozó párbeszéd kialakításának, valamint a szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások elindításának összefüggésében;

A Fekete-tengerre vonatkozó európai uniós stratégia

54. felszólítja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a fekete-tengeri szinergia keretében zajló projektek végrehajtását, és tartsa e kérdést az EKSZ napirendjén;
55. hangsúlyozza a fekete-tengeri térség keleti partnerségen belüli jelentőségét, és úgy véli, hogy e tekintetben az Európai Unió nagyobb részvételére van szükség;

Közép-Ázsia

56. elismeri az EU és Közép-Ázsia közötti stratégiai együttműködés kialakításában rejlő hatalmas lehetőséget; figyelembe véve a térség geopolitikai elhelyezkedését, felszólít a közös biztonsági kihívások, valamint a politikai, gazdasági és energetikai kérdések kezelésére irányuló megerősített együttműködésre;

Oroszország

57. felhívja az alelnököt/főképviseletet annak biztosítására, hogy az EU egységes megközelítést érvényesítsen Oroszországgal szemben, így az EU és Oroszország közötti új megállapodással kapcsolatos tárgyalások során is; felszólítja az alelnököt/főképviseletet annak biztosítására, hogy a jogállamiság erősítése – köztük a nemzetközi jog, a viszonyosság és az átláthatóság alapelvei, illetve a pluralista társadalom értékei és az emberi jogok tiszteletben tartása melletti elköteleződés – képezze az új átfogó megállapodás lényegi részét; hangsúlyozza, hogy az oroszországi emberi jogi helyzet javítása és a korrupció elleni – különösen az igazságszolgáltatásra irányuló – küzdelem melletti elkötelezettségnek ezen új megállapodás szerves részét kell képeznie; a jelenlegi tárgyalásoktól biztos előrehaladást vár;
58. hangsúlyozza, hogy a jogállamiság megerősítése az orosz közélet minden területén – a

gazdaságot is ideértve – a társadalom egészének javát szolgálná; felszólít az EU és Oroszország közötti emberi jogi párbeszéd fokozására az oroszországi emberi jogi helyzet pozitív változásának előmozdítása érdekében; olyan intézkedésekre és olyan jellegű kezdeményezésekre szólít fel, amelyek fokoznák az európai és orosz polgári társadalmak közötti kapcsolatokat, és erősítenék az orosz civil társadalmat; ezzel összefüggésben kiemeli a modernizációs partnerség fontosságát; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy újra lendületbe kell hozni az Oroszországgal fenntartott partnerséget, a kölcsönös tisztelet és a viszonyosság elvére építve, a terrorizmus elleni küzdelemmel, az energiabiztonsággal és -ellátással, az éghajlatváltozással, a leszereléssel, a konfliktusmegelőzéssel és a nukleáris fegyverek terjedésének megakadályozásával kapcsolatos kérdésekben, egyebek mellett Irán, Afganisztán és a Közel-Kelet vonatkozásában, a globális biztonság és stabilitás megszilárdításának célját követve;

59. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy fokozza az Oroszországgal folytatott megbeszéléseket annak biztosítása érdekében, hogy feltétel nélkül teljesítsék az Oroszország, az Európai Unió és Grúzia között 2008-ban létrejött megállapodás minden rendelkezését, és találjon végleges megoldást erre a konfliktusra, tiszteletben tartva Grúzia területi integritását; véleménye szerint Oroszországnak az Európai Unió Megfigyelő Missziója (EUMM) számára mindenekelőtt teljes körű és korlátlan hozzáférést kell biztosítani Abháziához és Dél-Oszétiához; hangsúlyozza, hogy a fent említett grúziai térségekben biztosítani kell a stabilitást;

Törökország

60. hangsúlyozza, hogy a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalásokban az EU és Törökország közötti kapcsolatok esetleges holtpontra jutásának elkerülése érdekében megújult lendületre van szükség; üdvözli a Tanács 2010. december 14-i nyilatkozatát, amelyben fokozott együttműködésre szólít fel a kölcsönös érdeket képviselő biztonság- és külpolitikai kérdésekben; azon a véleményen van, hogy Ankara egyre aktívabb külpolitikája új kihívásokat és lehetőségeket teremt a KKBP számára; arra sürgeti az alelnököt/főképviselet, hogy vonja be Törökországot az olyan kulcsfontosságú stratégiai kérdésekről folytatott intézményesített párbeszédbe, mint például az energiapolitika, stabilitás a nyugat-balkáni és kaukázusi térségekben, Irán nukleáris programja, illetve a közel-keleti demokratikus eszmélés jelenlegi folyamata, ezáltal biztosítva a célkitűzések még szorosabb egymáshoz igazítását, és ily módon ruházva fel új dinamizmussal a kétoldalú kapcsolatokat; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az ilyen jellegű párbeszéd nem válthatja fel, csupán kiegészítheti és megerősítheti Törökország csatlakozási folyamatát;
61. kifogásolja, hogy Törökország csatlakozási folyamata tulajdonképpen stagnál; emlékeztet arra, hogy az EU és Törökország közös feladata, hogy leküzdje a Törökország uniós tagsága felé vezető úton jelentkező akadályokat; súlyos hosszú távú problémákra figyelmeztet, amennyiben az EU és Törökország közötti viszony nem stabilizálódik, az EU-t és a NATO-t pedig továbbra is akadályozzák abban, hogy megvalósítsák a szorosabb együttműködésre irányuló céljukat; mindenesetre reméli, hogy Törökország folytatja az európai vonalak mentén haladó korszerűsítést;

Közel-Kelet

62. támogatja a közvetlen béketárgyalások újbóli elindítását Izrael és a Palesztin Hatóság

között, és hangsúlyozza, hogy korlátozott időn belül tartalmas tárgyalásokat kell folytatni a kölcsönös bizalom légkörében, valamint hogy ez a légkör csak akkor állhat fenn, ha Izrael haladéktalanul felhagy a további települések építésének politikájával; emlékeztet arra, hogy az EU a Palesztin Hatóság legnagyobb támogatója és Izrael fő kereskedelmi partnere, így módon pedig közvetlen érdeke meggyőzni mindkét felet arról, hogy mihamarabb kezeljék az alapvető, megoldásra váró (nevezetesen a menekültekhez, a határokhoz és Jeruzsálem jogállásához kapcsolódó) kérdéseket, és közvetlen érdeke az is, hogy létrejöjjön egy életképes Palesztin Állam, amely békességben él Izrael Állam közvetlen szomszédságában; hangsúlyozza, hogy két államban gondolkodó megoldásra van szükség, és elismeri, hogy mindkettőnek joga van ahhoz, hogy biztonságban, jólétben és békében létezzen egymás mellett; ennélfogva üdvözli a Tanács közel-keleti békefolyamatról szóló, 2010. december 13-i következtetéseit, valamint az EU kinyilvánított szándékát, hogy segítséget nyújt a felek számára az említett cél eléréséhez;

63. felszólítja az EU-t, hogy a Tanács 2009. december 12-i következtetéseivel összhangban vállaljon erőteljesebb politikai szerepet, amely arányaiban illeszkedik a térségben folytatott pénzügyi szerepvállalásához; meggyőződése, hogy sürgős szükség van az EU Közel-Kelettel kapcsolatos politikájának átfogó átalakítására, annak érdekében, hogy az EU – hatékony diplomáciai eszközök kíséretében – határozott és egységes politikai szerepet tölthessen be a béke és a biztonság előmozdítása érdekében ebben a szomszédos térségben, amelyhez az EU-nak létfontosságú stratégiai érdeke fűződik; felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy terjesszen elő egy új európai stratégiát a térségre vonatkozóan, amely felvázolja az EU érdekeit, céljait és felhasználható eszközeit, a térségben előmozdítja a demokráciát és a jogállamiságot, a forrásokat pedig elsősorban a civil társadalom megerősítésére fordítja;

A földközi-tengeri régió

64. kinyilvánítja szolidaritását a szomszédos déli országok polgáraival, akik a demokráciáért, szabadságért és társadalmi igazságosságért harcolnak; felszólítja az EU-t, hogy nyújtson egyértelmű és azonnali támogatást az új demokratikus követelések számára; továbbra is aggályosnak tartja, hogy az EU földközi-tengeri politikájából hiányzik a világos hosszú távú stratégiai elképzelés a térség haladására és fejlesztésére vonatkozóan; felszólítja az Uniót a Mediterrán Térségért (UMT) elveinek, céljainak és munkamódszereinek tisztázására és javítására; rendkívül fontosnak és sürgősnek tartja a földközi-tengeri térségre vonatkozó uniós stratégia átgondolását és alapos felülvizsgálatát, e tekintetben pedig felszólítja arra, hogy az ESZP stratégiai felülvizsgálat teljes mértékben vegye figyelembe és tükrözze a térségbeli új fejleményeket, és politikai párbeszédet alakítson ki az EU déli szomszédaival; kéri továbbá az UMT átalakítását annak érdekében, hogy az aktívan és hatékonyan hozzájárulhasson a demokratikus, fenntartható és igazságos társadalmakhoz az egész térségben; hangsúlyozza a nők részvételének fontosságát a demokratikus átmenetben és az intézményi reformokban; ismételten hangsúlyozza, hogy a demokrácia megerősítése, a jogállamiság, a felelősségteljes kormányzás, a korrupció különböző formái elleni küzdelem, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteltben tartása ezen párbeszéd létfontosságú elemeit képezik;
65. emlékeztet az EU költségvetési eljárásában játszott szerepére, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy biztosítsák az UMT demokratikus legitimitását, a döntéseket

átlátható módon hozzák meg, az Európai Parlamentet, az UMT parlamenti közgyűlését és a nemzeti parlamenteket pedig bevonják a döntéshozatali folyamatba;

66. szorosan követi a tunéziai, az egyiptomi, valamint a térség más országaiban zajló eseményeket, támogatja a demokrácia, a szabadság és a társadalmi igazságosság iránti jogos követeléseket; felszólítja az EU-t, hogy kölcsönös érdekeltségen alapuló partnerséget építsen ki, és az ezen országokat jelenleg sújtó gazdasági és társadalmi válság enyhítése érdekében a foglalkoztatásra, az oktatásra és a képzésre összpontosítson, valamint olyan megfelelő segítséget nyújtson, amelyekre a folyamatban lévő politikai reformok, illetve társadalmi és gazdasági fejlemények támogatásához szükség lehet; kiemeli az intézményi kapacitásbővítés, a független igazságszolgáltatás, a civil társadalmi szervezetek megerősítése és egy világi rendszerben pluralista politikai pártok létrehozása támogatásának fontosságát; üdvözli az egyiptomi alkotmányos reformokról szóló népszavazást; arra ösztönzi az egyiptomi hatóságokat, hogy a szabad és tisztességes választások érdekében folytassák az alkotmány és a választójogi törvény felülvizsgálatát;
67. sajnálkozik amiatt, hogy hiányzik az összhang az uniós tagállamok között a líbiai helyzet megítélése terén, ami leszűkíti az alelnök/főképviseelő átfogó KKBP-fellépésének mozgásterét e kérdésben; üdvözli ugyanakkor a Tanács határozatát, hogy a Líbiában a kialakult válsághelyzet miatt létrehoz egy humanitárius segítségnyújtásra irányuló európai uniós katonai műveletet (az úgynevezett “EUFOR Líbia műveletet”);
68. sürgeti a szíriai, bahreini és jemeni hatóságokat, hogy tartózkodjanak a tüntetők elleni erőszak használatától és tartsák tiszteletben gyülekezési és véleménynyilvánítási szabadságukat; hangsúlyozza, hogy a sebesültekért és a kioltott emberéletekért felelős személyeket felelősségre kell vonni és bíróság elé kell állítani; felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák Szíria, Bahrein és Jemen népeinek békés, demokratikus törekvéseit, tekintsék át ezen országokkal kapcsolatosan politikájukat, tartsák tiszteletben az Európai Unió fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét és álljanak készen arra, hogy – a nemzeti hatóságok komoly elkötelezettsége esetén – segítséget nyújtsanak konkrét politikai, gazdasági és társadalmi reformtervek végrehajtásában ezekben az országokban;
69. újólág biztosítja teljes támogatásáról az ENSZ BT 1757. sz. határozatával létrehozott Libanoni Különleges Bíróságot mint független bíróságot, amely a legmagasabb jogi normákat követi; ismét megerősíti, hogy szilárdan támogatja Libanon szuverenitását, egységét és területi integritását, valamint az összes libanoni intézmény teljes körű működését; hangsúlyozza, hogy a belső stabilitás és a nemzetközi jog tiszteletben tartása teljes mértékben összeegyeztethető; felszólítja a libanoni politikai erőket, hogy folytassák a nyílt és építő jellegű párbeszédet valamennyi libanoni polgár jólétének, prosperitásának és biztonságának előmozdítása érdekében; elismeri az Egyesült Nemzetek Ideiglenes Libanoni Haderejének (UNIFIL) kulcsfontosságú szerepét, és felszólít az ENSZ BT 1701. sz. határozatában szereplő valamennyi rendelkezés végrehajtására;

Ázsia

70. hangsúlyozza, hogy az afgán válság bármiféle hosszú távú megoldásának az afgán polgárok belső biztonságához, polgári védelemhez, valamint gazdasági és szociális fejlődéshez fűződő érdekéből kell kiindulnia, és magában kell foglalnia a szegénység

felszámolására, a nőkkal szembeni megkülönböztetésre, valamint az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának fokozására vonatkozó konkrét intézkedéseket, továbbá egyeztetési mechanizmusokat, az ópiumtermelés beszüntetését, egy nagyszabású államépítési folyamatot, Afganisztánnak a nemzetközi közösségbe történő integrálását, valamint az Al-Kaida országból való kiűzését; hangsúlyozza, hogy Afganisztánt olyan rendőri erőkkel kell ellátni, amelyek képesek megteremteni a legalapvetőbb szintű biztonságot, ami azután lehetővé teszi a külföldi katonai erők kivonását az országból; megismétli azt az álláspontját, hogy az EU-nak, valamint a nemzetközi közösség egészének támogatnia kell az afgánokat saját államuk felépítésében, erősebb demokratikus intézményekkel, amelyek képviselni tudják a népet, valamint biztosítják a jogállamiságot, a békét, a területi integritást, a fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődést és a polgárok – különösen a nők és gyermekek – életkörülményeinek javítását, mindemellett tiszteletben tartva az ország valamennyi etnikai és vallási közösségének történelmi, vallási, szellemi és kulturális hagyományait; emlékeztet továbbá a civil társadalom támogatásának, a demokratikus intézmények kiépítésének – így például a biztonsági erők és az igazságszolgáltatásban dolgozók képzésének –, a független média és a nem kormányzati szervezetek támogatásának, valamint a parlamenti ellenőrzés fontosságára;

71. megismétli azon álláspontját, hogy Pakisztán kulcsfontosságú szerepet tölt be a térségben, és egy stabil, demokratikus és virágzó Pakisztán Afganisztán és a tágabb térség stabilitása szempontjából is létfontosságú; hangsúlyozza továbbá Pakisztán központi szerepét az afgán békefolyamatban; hangsúlyozza, hogy véget kell vetni a pakisztáni titkosszolgálat által a táliboknak nyújtott támogatásoknak; elismeri, hogy a 2010. augusztusi pusztító áradások hátráltatták Pakisztán új kormányát, amely épp elkezdte az előrelépést számos kihívás kezelése terén; sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és a tágabb nemzetközi közösséget, hogy a szolidaritás erőteljes kinyilvánításával és konkrét támogatással válaszoljanak az áradás utáni újjáépítés és helyreállítás iránti sürgős pakisztáni igényre, valamint az ország arra irányuló törekvéseire, hogy erős és virágzó társadalmat építsen; üdvözlö és tovább ösztönzi az EU arra irányuló törekvéseit, hogy előmozdítsa a pakisztáni intézmény- és a kapacitásépítés felgyorsítását célzó politikai támogatást, és segítséget nyújtson Pakisztán demokratikus intézményei számára a szélsőséges mozgalmak leküzdésében, különösen abban, hogy megkísérelje felszámolni az istenkáromlással kapcsolatos törvényeket, valamint a pakisztáni civil társadalom támogatása útján; felszólítja Pakisztánt, hogy haladéktalanul csatlakozzon az atomsorompó-szerződéshez, és teljes mértékben működjön együtt a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel Pakisztán nukleáris fegyverparkjának és létesítményeinek feltárásában;
72. teljes mértékben támogatja az E3+3 arra irányuló elkötelezettségét, hogy elérje az iráni nukleáris kérdés mihamarabbi, tárgyalás útján történő rendezését, azzal a céllal, hogy helyreállítsa a nemzetközi bizalmat az iránt, hogy Irán nukleáris programja az atomsorompó-szerződés központi tézisével összhangban kizárólag békés természetű; támogatja a Tanács részéről alkalmazott, a diplomáciai megoldás megvalósulására irányuló kétsávos megközelítést, mivel ez az egyetlen életképes opció az iráni nukleáris kérdésre adott válaszadás terén; sajnálja, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1929(2010). sz. határozata – amely nukleáris programja miatt a szankciók negyedik fordulóját vezeti be Iránnal szemben –, valamint az EU, az USA, Japán, Kanada és Ausztrália által bejelentett további korlátozó intézkedések – elkerülhetlenné váltak annak következtében, hogy Irán nem működik teljes mértékben együtt a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel (IAEA) a

nukleáris programjának céljait illetően; hangsúlyozza, hogy a nukleáris kérdés megoldása nem történhet az iráni civil társadalomnak nyújtott uniós támogatás kárára, valamint a civil társadalom részéről az egyetemes emberi jogok és a valóban demokratikus választások iránt támasztott jogos igények kárára;

73. nyomatékosan elítéli az iráni elnök folyamatos provokatív, lázító és antiszemita felszólalásait Izraellel szemben, aki kijelentette, hogy “Izraelt le kellene törölni a térképről”, és különösen elmarasztalja az Izrael állam pusztaságával szemben megfogalmazott fenyegetéseket; komoly aggodalmának ad hangot az Iránban végrehajtott kivégzések számának exponenciális növekedése miatt, amely kivégzések – a megfelelő eljárások hiányában, valamint a nagyobb szabadságra és demokráciára vágyó polgárok folyamatos és módszeres elnyomásával – jogrenden kívüli, állami emberölésekké váltak; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament küldöttségei és a madzslisz közötti hivatalos kapcsolatokat az emberi jogi kérdések kezelésére is fel kell használni, és e kapcsolatokat a politikai foglyok és emberi jogi aktivisták szabad láthatásától kell függővé tenni, valamint lehetőséget kell biztosítani a küldöttségek számára, hogy a politikai vélemények széles körét kinyilváníthassák; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, gondoskodjon az EU-küldöttség újbóli felállításáról Iránban annak érdekében, hogy az EU szemszögéből a helyszínen nyomon lehessen követni a helyzetet; sürgeti az iráni rezsimit, hogy tartózkodjon az iraki belügyekbe történő beavatkozástól;
74. elégedettségének ad hangot a Kínával folytatott ágazati párbeszéd intenzívebbé válása miatt, és összehangolt közös munkát szorgalmaz a közelmúltbeli EU–Kína csúcstalálkozón kiemelt vitás kérdésekben; üdvözli a jobb gazdasági és igazságügyi kormányzás felé tett előrelépést; rendkívül aggasztják az országban az emberi jogok folyamatos, súlyos és módszeres megsértései, köztük kisebbségek, és különösen a tibetiek, ujkurok és mongolok jogainak megsértése, és felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy fokozza az emberi jogi párbeszédet, és biztosítsa, hogy az emberi jogok folyamatosan napirenden legyenek;
75. rámutat, hogy a Japánnal folytatott kapcsolatokat alapvetően meg fogja változtatni az országot ért rettenetes földrengés, cunami és az ezt követő nukleáris katasztrófa, és elvárja az EU-tól, hogy kifejezze szolidaritását és támogatást nyújtson a japán hatóságoknak a katasztrófa feldolgozásához; úgy véli, hogy különösen a közelmúlt drámai eseményeit követően a Japánnal – amely ország osztja az EU demokratikus értékeit és az emberi jogok iránti érdeklődését – fenntartott kapcsolat továbbra is rendkívül fontosak gazdasági tekintetben és a multinacionális fórumokon folytatott együttműködés szempontjából egyaránt; hangsúlyozza, hogy a jelenleg Kínára összpontosuló figyelem nem szoríthatja háttérbe az ahhoz szükséges erőfeszítéseket, hogy fokozzák a Japánnal folytatott együttműködést, valamint felszámolják a kölcsönös gazdasági penetráció fennmaradó akadályait;
76. üdvözli a Tajvani-szoros mindkét oldala által megtett lépéseket, aminek eredményeként 2010 júniusában 15 megállapodást írtak alá, köztük a gazdasági együttműködési keretmegállapodást és a szellemi tulajdonjogokról szóló megállapodást; mivel a szoroson átnyúló gazdasági kapcsolatok kibővítése mindkét oldalon és az EU-nak egyaránt érdeke, határozottan támogatja az EU és Tajvan közötti gazdasági kapcsolatok erősítését, valamint az EU és Tajvan közötti gazdasági együttműködési megállapodás aláírását; újólag

megegerősíti, hogy támogatja Tajvan megfigyelőként való hasznos részvételét olyan lényeges nemzetközi szervezetekben, mint az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC), az Egészségügyi Világszervezet (WHO) és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO); üdvözli az EU azzal kapcsolatos döntését, hogy vízummentességet biztosít a tajvani állampolgárok számára, ami hozzájárul az EU és Tajvan közötti kereskedelmi és befektetési kapcsolatok, valamint az emberek közötti kapcsolatok megerősítéséhez;

77. elismeri India komoly jelentőségét feltörekvő regionális gazdasági hatalomként és Európa fontos demokratikus partnereként; elégedettséggel nyugtázza India EU-val folytatott együttműködését, nevezetesen Afganisztánban és az Atalanta-műveletben; szorosabb együttműködést szorgalmaz a nukleáris leszereléssel, az éghajlatváltozással, a globális gazdasági irányítás kérdéseivel, valamint a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok előmozdításával kapcsolatban; aggódalmának ad hangot a polgári szabadságok és az emberi jogok Dzsammuban és Kasmírban történő megsértése, valamint a kasztokon alapuló kulturális megkülönböztetés fennmaradása miatt; arra számít, hogy a stratégiai partnerség Indiával a közös cselekvési tervnek megfelelően alakul, annak érdekében, hogy konkrét eredmények születhessenek; várakozással tekint a szabadkereskedelmi megállapodás mihamarabbi megkötése és aláírása elé, ugyanakkor hangsúlyozza annak fontosságát is, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásról jelenleg folyó tárgyalások semmiképpen nem veszélyeztethetik Indiában a szegénység csökkentésére irányuló erőfeszítéseket;

Afrika

78. erőteljesen támogatja és ösztönzi az Afrikai Unióval (AU) és más afrikai regionális szervezetekkel folytatott partnerségeket az afrikai kontinens stabilitási és biztonsági problémáinak kezelése terén és az előrehaladás biztosítása során más kulcsfontosságú területeken, amilyen például a demokratikus kormányzás és az emberi jogok, az éghajlatváltozás és a millenniumi fejlesztési célok elérése; úgy véli, hogy az AU fokozatos felelősségvállalásának és „nagykorúsításának” folyamata az afrikai kontinens biztonsági és stabilitási problémáival összefüggésben – különös tekintettel a békefenntartó missziókra – szükségessé teszi az AU-n belüli intézményépítési és döntéshozatali folyamatok megszilárdítását, és az EU-nak ilyen szempontból segítséget kell nyújtania az AU számára;
79. támogatja az Afrika szarva térség átfogó uniós megközelítésének oly módon történő kialakítására vonatkozó döntést, hogy segítenek újjáépíteni a szomáliai állami intézményeket, valamint összekapcsolják az emberek biztonságát a fejlesztéssel, a jogállamisággal, az emberi jogok és a nők jogainak tiszteletben tartásával, és ezáltal a hosszú távú megoldások biztosítása érdekében az összes uniós eszközt felöleli;
80. üdvözli, hogy az EU kész támogatni az átfogó békemegállapodás békés végrehajtását Szudánban, és a hosszú távú regionális stabilitás érdekében munkálkodni; ugyanakkor hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megújítsák a biztonság hiányának kezelésére irányuló erőfeszítéseket, és tartós békerendezést érjenek el Darfúr számára; azon a véleményen van, hogy Dél-Szudán közelgő függetlensége következményekkel jár a kulturális szempontból megosztott államok stabilitására nézve, és olyan kihívásokat vet

fel, amelyekre az alelnöknek/főképviseelőnek fel kell készülnie; elismerését fejezi ki a szudáni népnek a dél-szudáni népszavazás sikeres lebonyolításáért, amit az Európai Unió választási megfigyelő missziója is megerősített; felszólítja az Európai Uniót, hogy továbbra is támogassa a felek arra irányuló erőfeszítéseit, hogy előrelépjenek az átfogó békemegállapodás függőben lévő kérdéseiben, különös tekintettel a menekültek és a hazatérők helyzetére, valamint fogalmazza meg azokat az intézkedéseket, amelyek a népszavazást követően az észak-déli kapcsolat fenntarthatóságának biztosításához szükségesek;

81. emlékeztet arra, hogy Alassane Ouattara a 2010. november 28-án Elefántcsontparton tartott elnökválasztások egyetlen legitim győztese, és a választás eredménye kétségbevonhatatlan; tudomásul veszi a hivatalban lévő elnök, Laurent Gbagbo letartóztatását és reméli, hogy ez hozzá fog járulni az erőszak megszűnéséhez; felszólítja az ország valamennyi politikai és fegyveres erejét, hogy tartsák tiszteletben az elefántcsontparti választók akaratát és késedelem nélkül biztosítsák a hatalom békés átadását, és ezzel kapcsolatosan felszólít a közrend helyreállítására; felkéri az EU-t, hogy maradéktalanul támogassa Ouattara elnököt a megbékélésre, a helyreállításra és fejlődésre, valamint az elefántcsontparti emberek jólétének és stabilitásának előmozdítására irányuló erőfeszítéseiben,
82. úgy véli, hogy az EU-nak átfogó megközelítést kell elfogadnia a Száhel-övezet biztonsági és stabilitási problémáival kapcsolatban; kitart amellett, hogy a terrorizmus és a transznacionális szervezett bűnözés (kábitószer-, fegyver-, cigaretta- és embercsempészet) súlyos fenyegetést jelent nemcsak a térség országai, hanem közvetlenül az Európai Unió számára is; szükségesnek tartja, hogy az EU valamennyi vonatkozó uniós eszköz alkalmazásával segítsen a térség országainak az ilyen jellegű, egyre fokozódó biztonsági fenyegetések kezelésére irányuló politikák és eszközök kidolgozásában, a tartós konfliktusok, így például a nyugat-szaharai konfliktus rendezése, valamint a térség valamennyi országában a demokratikus reformok előmozdítása, a szegénység felszámolása, a fenntartható fejlődés garantálása, a térség éghajlat-változási problémáinak kezelése, a dél-dél és a dél-észak irányú migrációs áramlások kezelése, valamint a demokrácia és (különösen a biztonsági ágazatban) az intézményépítés és a szervezett bűnözés elleni küzdelem szavatolása érdekében; úgy véli, hogy a térség országai körében a konszenzusépítés folyamatát az AU-val együttműködve, annak fokozatos felelősségvállalása mellett szintén el kell indítani;
83. üdvözli a Tanács Zimbabwéval kapcsolatos döntését, miszerint megújítja a Mugabe-rezsimet hatalmon tartó bizonyos politikusokkal, tisztviselőkkel és társaságokkal szembeni korlátozó intézkedéseket; sajnálja, hogy még nem került sor megfelelő demokratikus változásokra, és felszólítja különösen a SADC-országokat, hogy nyújtsanak segítséget annak biztosításában, hogy Zimbabwe gyors előrelépéseket tesz a szabad és tisztességes, nemzetközi megfigyelők részvételével zajló választások irányába, és mihamarabb elmozdulás történik a zökkenőmentes hatalomváltás felé;
84. kifejezi aggályát a Bissau-Guinea-i KBVP misszió 2010 szeptemberében történt bezárása miatt, továbbá sürgeti a Tanácsot és az alelnököt/főképviseelőt, hogy vegye fontolóra a Bissau-Guinea-i szervezett bűnözés elleni küzdelem új módjait, megakadályozva, hogy az ország újabb „kábitószerállammá” váljon;

Latin-Amerika

85. üdvözlí Közép-Amerikával a társulási megállapodásról, valamint Peruval és Kolumbiával a többoldalú kereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalások lezárását; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is a regionális integrációs folyamat számára kell elsőbbséget biztosítania Latin-Amerikában; elégedettséggel nyugtázza, hogy újraindultak a társulási megállapodásról folytatott tárgyalások a Mercosurral, és sürgeti ezek gyors lezárását;
86. elismeri a madridi EU–LAC csúcstalálkozó pozitív eredményeit, és hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni a madridi cselekvési terv végrehajtását; emlékeztet annak szükségességére, hogy elfogadják a Béke és Biztonság Euro–Latin-amerikai Chartáját, és hogy ez az Egyesült Nemzetek Alapokmánya és a hozzá kapcsolódó nemzetközi jog alapján közös politikai és biztonsági fellépésekre irányuló stratégiákat és irányvonalakat határozzon meg, amelyek segítenek megbirkózni a közös fenyegetésekkel és kihívásokkal;

◦
◦ ◦

87. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főképviselőjének, a NATO főképviselőjének, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az EBESZ hivatalban lévő elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elnökének.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

az eljárási szabályzat 52. cikkének (3) bekezdése alapján
Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoportja

Alulírottak teljes mértékben ellenezzük a jelentést, tekintettel arra, hogy az:

- védelmezi és fokozottan előmozdítja a KKBP központi elemének tekintett militarizációt;
- előmozdítja a polgári és katonai képességek szinergiáját;
- azt az álláspontot képviseli, hogy az EU-nak ki kellene használnia a NATO új stratégiai koncepciójának elfogadását a NATO-val folytatott partnerségének jelentős megerősítéséhez.

Következésképpen a jelentés a NATO és az EU közötti polgári és a katonai képességek megosztását kéri.

Kérjük az alábbiakat:

- egy polgári EU-t, amely szigorúan elkülönül a NATO-tól
- a NATO feloszlását
- egy békés elveken alapuló KKBP-t;
- a nemzetközi jog és az Egyesült Nemzetek Alapokmánya tiszteletben tartását
- a katonai kiadások polgári célokra való felhasználását
- valamennyi európai katonai támaszpont bezárását
- Európa leszerelését, köztük teljes nukleáris leszerelést
- az EU tartózkodását intervencionista politikák alkalmazásától, az államok szuverenitásának tiszteletben tartását.

Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis és Takis Hadjigeorgiou a GUE-NGL képviselőcsoport nevében.

27.1.2011

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) 2009-es fő szempontjairól és alapvető választásairól szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás II. része G. pontjának (43) bekezdése alapján az Európai Parlamenthez intézett éves tanácsi jelentésről (2010/2124(INI))

A vélemény előadója: Roberto Gualtieri

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásáról és működéséről szóló négyoldalú madridi megbeszéléseken elért megállapodásnak megfelelően és az EKSZ tekintetében módosított költségvetési rendelettel összhangban támogatja a KKBP/KBVP keretében végrehajtandó három legfontosabb misszió számára elkülönített költségvetési tételek létrehozását a 2011-es évre vonatkozó költségvetésben; úgy véli, hogy a missziók azonosításának ilyen módon történő nemcsak a KKBP/KBVP átláthatóságát és elszámoltathatóságát növeli, hanem az EU érdekeit is szolgálja;
2. úgy véli azonban, hogy ez az új nomenklatúra csupán minimális előfeltételt jelent és csak az első lépés egy olyan, teljes mértékben részletezett KKBP-költségvetés irányába, amely teljes áttekintést nyújt az e szakpolitika keretében végrehajtott missziókról és nyomon követi azokat; véleménye szerint az új nomenklatúra nem veszélyezteti sem a KKBP költségvetésének elengedhetetlen rugalmasságát, sem a már megkezdett missziókkal kapcsolatos fellépések folytonosságát;
3. hangsúlyozza, hogy a fontosabb KKBP/KBVP missziók azonosítása nem történhet a kisebb léptékű és politikailag kevésbé szem előtt lévő missziókkal kapcsolatos információk és átláthatóság rovására;
4. úgy véli, hogy az uniós költségvetés új, az Európai Külügyi Szolgálatra vonatkozó X.

szakaszának létrehozása és az EU általános költségvetésének 5. fejezetébe történő beillesztése nem eredményezheti az EU különleges képviselői által betöltött sajátos hatáskör megszűnését, akik vezető szerepet játszanak az uniós politika harmadik országokban történő összehangolásában és képviselésében;

5. úgy véli, hogy a KKBPF befolyási köre túlmutat csupán az uniós költségvetés 19 03. alcímén, és hogy a KKBPF bizonyos elemei egyéb eszközökben találhatóak: az EU különleges képviselői és a stabilitási eszköz például olyan szerepet játszik, amely az EU közös kül- és biztonságpolitikájának céljait és misszióit szolgálja és erősíti;
6. emlékeztet az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) szellemére, amelynek értelmében a Szerződés célja, hogy az együttdöntési eljárást tegye az általános eljárássá, ezáltal megszüntetve az előző Szerződés és az intézményközi megállapodás értelmében bizonyos eszközök és politikák esetében alkalmazott különleges záradékokat vagy eljárásokat; ezennel megerősíti, hogy a KKBPF finanszírozásának rugalmasságát korlátozó rendelkezések immár alaptalanná váltak;
7. hangsúlyozza, hogy a fentiekkel összhangban és a KKBPF hatékonyságának és elszámoltathatóságának javítása érdekében, újfajta párbeszédkultúrának, kölcsönös bizalomnak és információcserének kell kialakulnia az intézményközi kapcsolatokban mind a meghatározás, mind a végrehajtás és az utólagos értékelés szakaszában;
8. újra hangsúlyozza, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés a KBVP-t a KKBPF szerves részeként határozza meg, ami közös védelmet eredményez, továbbá hogy a költségvetési hatóság egyik ágaként a Parlament jogosult megkapni a KKBPF költségeinek megfelelő értékeléséhez szükséges valamennyi információt; ezért úgy véli, hogy a katonai vagy védelmi vonzatú uniós műveletek közös költségeinek finanszírozására vonatkozó ATHENA-mechanizmus a KKBPF szerves része, továbbá hogy részletes lebontásának és elemeinek a Parlament számára nyújtott információ részét kell képezniük mind igazgatási (ahol a Parlament rendelkezik költségvetési hatósági jogkörrel), mind működési tekintetben;
9. hangsúlyozza, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos jövőbeli mérlegelés keretében részletesen elemezni kell a KKBPF hosszú távú finanszírozási követelményeit;
10. aggályosnak tartja a katonai és biztonsági magánvállalatokhoz (PMSC) kiszervezett EUJUST LEX-Irak és EUPOL Afganisztán biztonságának szavatolása érdekében elfogadott intézkedésekből származó magas költségeket, ezért felkéri a külügyi és biztonságpolitikai főképviselet/a Bizottság alelnökét, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket az uniós források költséghatékonyságának növelése érdekében.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.1.2011
A zárószavazás eredménye	+: 21 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Damien Abad, Alexander Alvaro, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Alain Lamassoure, Nadezhda Neynsky, Miguel Portas, Helga Trüpel, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Roberto Gualtieri, Jan Mulder
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Marit Paulsen

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.4.2011
A zárószavazás eredménye	+: 49 -: 5 0: 11
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Barbara Lochbihler, Doris Pack, Jacek Protasiewicz, Judith Sargentini, Marietje Schaake, György Schöpflin, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Marije Cornelissen, Leonardo Domenici, Birgit Schnieber-Jastram